

Kollektionsforhandlinger (91)
1441 1. Beh. af Lovf. om Brandforsikringsforen. f. Landbygn.

forekommer mig derfor, at der i de to Forsikringer, som fortære under Ministeren, naar man sammenstiller dem, ligger et Bevis for, at det ingenlunde er nødvendigt at kræve en saadan Reserverfond, som den Landbygningernes Brandforsikring har. Den ærede Minister har mange Betænklichkeiten, som i det praktiske Liv Intet have at betyde. En Panthaver, som har Panteret i en Eiendom paa visse Aar, er ingenlunde voldgiven sin Debitor; denne sidste har jo den nødvendige Stilling at søge at beholde sin Prioritet, og det nyttir ham kun libet, om han vil støde en Kreditor for Hovedet ved Hjælp af en saadan Lov i nogle faa Aar, thi da mister han sin Prioritet efter Aaremaalets Udløb. Den Lov, som gik igjennem her ved 2 Læsninger, havde den Bestemmelse, at den Panthavende ikke skulde spørges, naar han ikke udtrykkelig havde betinget sig, at hans Pant skulde assureres i en bestemt Forening. Dette viser, at det ingenlunde er nogen Nødvendighed at tage Hensyn til Panthaveren; den Præmie og de Tilskud til en saadan Brandforsikringsforening, som kunne komme til at paahvile en Eiendom paa Grund af den umiddelbare Panteret, ere dog vistnok saa ringe, at de ikke kunne skade nogen Grundeier, med mindre han ellers har begravet sig i Prioriteter og er bleven usynlig. Men det Samme vil jo være Tilfældet med Hensyn til Landbygningernes Brandforsikring, ogsaa dens Panteret og dens Præmie ville jo kunne bevirkte det Samme som en af de nye Foreningers Præmier. Spørgsmaalet bliver jo altid, hvorvidt Præmierne ere ligelig fordelte mellem de forskjellige Arter af Bygninger, og det er jo netop den Anse, der er fremsført mod Landbygningernes Præmiesystem, at det ikke er retfærdigt, at det ikke er ligeligt. Nu paa staa Tilhængerne af denne Forening, og dens Forsvarere, at Præmierne ere vel fordelte, og de paaberaabe sig, at de have et Repræsentantskab, som er valgt af Interessenterne i denne Forening, og at dette Repræsentantskab har den bestemmende Indflydelse paa Løstjerne. Men dersom det nu er saaledes, saa vil jo enhver anden Forening, som træder op til Konkurrence med Landbygningernes Brandforsikringsforening, strax gaa agter ud, og den vil jo, idet Landbygningernes Brandforsikring har et stort aarligt Tilskud gjennem Renten af Reserverfonden, komme til at tage mere end Landbygningernes Brandforsikringsforening og saaledes disrekommandere sig selv fra første Færd af. Dersom det er sandt, hvad man siger, at Landbygningernes Brandforsikring under Justitsministeriets Tilsyn og under Styrelse af Repræsen-

40. Aads. Ordentlig Samling, 1875-76.
1442

tantskabet er indrettet billigt, kommer der ingen anden Forsikringsforening op; men er det ikke sandt, ville Interessenterne gaa fra den ene til den anden Forening, naar de ikke blive bundne ved kunstige Midler, naar de ikke blive lænede til den gamle Forening. Det er disse Baand, som dette Lovforslag efter min Mening skal være et Forsøg paa at løse. Ærede Medlemmer, som have talt mod Forslaget, henviser til den Enighed, der var tilfæde her isfor. Det var et Forsøg paa, om Lovforslaget kunde komme igjennem med den daværende Ministers Fordringer. Vi gik ind derpaa til Brøbe. Det lykkes ikke at faae Behandlingen færdig. Senere have vi taget Sagen under fornyet Overveielse, og vi have da befundet, at de Indrømmelser, vi dengang gjorde, vare urigtige, og at Sagen i og for sig — og det er dette, hvorum det gjælder — ikke er en saadan, at vi for at komme med et godt og brugbart Lovforslag behøve at gjøre de Indrømmelser, som Forsvarerne og Bemærke af den almindelige Landbygningforsikring forlange, altsaa, at de Fordringer, som ere blevne opstillede under den forrige Justitsminister, og som nu gjentages af den nærværende, ikke ere nødvendige for at faae en god Brandforsikringsloov. Derfor henviser vi atter til det Lovforslag i samme Retning, som for en Del Aar siden blev vedtaget med stor Stemmemeslerhed her i Thinget, som dengang gjenemførtes af forhenværende Conceilpræsident Jonnesbech, og hvort der ikke var Tale om nogen Reserverfond, skjøndt Forslaget om en Reserverfond blev opstillet og var under Debat her i Salen.

H. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgrede):
Baade fordi Tiden er saa langt fremrykket og ogsaa i Denhold til det Jeredrag, vi nu hørte af den ærede Ordsfører for Forslagsstillerne (Alberti), skal jeg kun gjøre nogle faa Bemærkninger. Den høitærede Minister er ogsaa kommen til at bevære det Punkt, hvorvidt Foreningsfriheden berøres her eller ikke. Jeg kan ikke Andet end udtale som min bestemte Overbevisning, at den nærværende Landbygningensbrandforsikring med de Særrettigheder, som den er i Besiddelse af, er et Monopol, der gjør det umuligt paa dette Omraade at reise en gavnlig Konkurrence for Udviklingen, og at Spørgsmaalet altsaa i ret egentlig Forstand er et Spørgsmaal om Foreningsfrihed, idet Særrettighederne havde gjort den bestaaende Forening til et Monopol, som ikke kan brydes, uden at man kommer i Besiddelse af de samme Særrettigheder. Jeg ser i hele Sagen et betydeligt socialt Spørgs-